Ptám se vás lidé - Zich, Karel

Dneska ráno u mých dveří, lidé drazí

seděl skřivan a měl peří plné sazí

řek´ mi s pláčem, že se létat vzduchem nedá

jestli prý tedy nevím, kam má jít.

Zdálo se mi jako by mě proklál dýkou

když jsem v předsíni se potkal s modrou štikou

řekla s pláčem, že se v řekách plavat nedá

jestli prý tedy nevím, kam má jít.

Tak se vás lidé ptám

ptám se nejen těch

ptám se vás

kdo jste dal špíně volný běh

tak se vás lidé ptám

kam má štika jít

ptám se vás lidé

táži se vás všech.

Tak se vás lidé ptám

ptám se jménem všech

ptám se proč kouř a prach

odpovídá vzdech

tak se vás lidé ptám

chcete vůbec žít

ptám se vás lidé

táži se vás všech.

Zatím ale marně čekám

kdo mi odpoví

koukám, že se zdráhá i ten

kdo to všechno ví

k smíchu jsou mu možná

tyhle moje potíže

a to ještě neví, ještě neví že:

Na mém stole v prachu, kouři sedí zajíc

právě chroupá přesně týden starý krajíc

říká s pláčem, že se tráva už jíst nedá

jestli prý tedy nevím, kam má jít.

Tak se vás lidé ptám

ptám se jménem všech

ptám se proč kouř a prach

odpovídá vzdech

tak se vás lidé ptám

chcete vůbec žít

ptám se vás lidé

táži se vás všech.

La la la…